

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztására a fellebbező négy jogalapra hivatkozik. Közelebbről:

1. A megtámadott végzés indokolása hiányos, továbbá a feltőkésítésre szolgáló betétek értékének csökkentésére vonatkozó határozatot ténylegesen elfogadó intézménnyel kapcsolatos ténybeli és jogi elemek téves értelmezésén alapul.
2. A megtámadott végzést az általános jogelvek megsértésével fogadták el, mivel a Törvényszék tévesen értelmezte azt, hogy – az eurócsoport megtámadott határozatának típusától és formájától függetlenül – a jelen ügyben a határozattal szemben megsemmisítési keresetet lehetett indítani.
3. A megtámadott végzésben a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben nem vizsgálta az Európai Bizottság, az Európai Központi Bank és az eurócsoport közötti jogi és tényleges kapcsolatot, továbbá amennyiben nem vizsgálta, hogy a megfelelő okozatiság (legal causation) elve és a „tényleges szerző” kritériuma alapján az eurócsoport jogi aktusai az Európai Központi Bank és az Európai Bizottság jogi aktusainak minősültek, amelyeknek a Szerződésnek és az Európai Unió jegyzőkönyveinek, valamint a másodlagos jognak megfelelően kellett volna eljárniuk.

Következésképpen a Törvényszék nem vizsgálta érdemben a fellebbező érveit és ügyét, ekként pedig tévesen utasította el a megsemmisítésre irányuló keresetet.

4. Amennyiben a Bíróság helyt ad a jelen fellebbezésnek, nem szabad a fellebbezőt sem a jelen eljárással, sem pedig az elsőfokú eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére köteleznie.

A Törvényszék (első tanács) T-331/13. sz., Marinos Nikolaou kontra Bizottság és Európai Központi Bank ügyben 2014. október 16-án hozott végzése ellen Marinos Nikolaou által 2015. március 4-én benyújtott fellebbezés

(C-109/15. P. sz. ügy)

(2015/C 178/06)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Fellebbező: Marinos Nikolaou (képviselők: E. Efstathiou, K. Efstathiou és K. Liasidou ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Európai Központi Bank

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;
- helyezze hatályon kívül a Törvényszék elfogadhatatlansági kifogásnak helyt adó megállapítását, és különösen azt a megállapítást, amely szerint „[a]z eurócsoport nyilatkozata [...] nem tekinthető [...] olyan jogi aktusnak, amely harmadik személyekkel”, következésképpen a fellebbezővel „szembeni joghatások kiváltására irányul”, valamint azt a megállapítást, amely szerint a megtámadott nyilatkozatban „az eurócsoport igen általános módon beszámolt egyes, a Ciprusi Köztársasággal politikai téren létrejött [...] intézkedésekről”;
- helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést abban a részében, amely szerint a betétek értékének csökkentése a Ciprusi Köztársaságnak tudható be, és amely nem rótt fel semmilyen magatartást, cselekményt, illetve döntést az eurócsoportnak, az alpereseknek, illetve az eurócsoporton keresztül az alpereseknek;
- helyezze hatályon kívül a fellebbezőnek a költségek viselésére kötelezését.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztására a fellebbező négy jogalapra hivatkozik. Közelebbről:

1. A megtámadott végzés indokolása hiányos, továbbá a feltőkésítésre szolgáló betétek értékének csökkentésére vonatkozó határozatot ténylegesen elfogadó intézménnyel kapcsolatos ténybeli és jogi elemek téves értelmezésén alapul.
2. A megtámadott végzést az általános jogelvek megsértésével fogadták el, mivel a Törvényszék tévesen értelmezte azt, hogy – az eurócsoport megtámadott határozatának típusától és formájától függetlenül – a jelen ügyben a határozattal szemben megsemmisítési keresetet lehetett indítani.
3. A megtámadott végzésben a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben nem vizsgálta az Európai Bizottság, az Európai Központi Bank és az eurócsoport közötti jogi és tényleges kapcsolatot, továbbá amennyiben nem vizsgálta, hogy a megfelelő okozatiság (legal causation) elve és a „tényleges szerző” kritériuma alapján az eurócsoport jogi aktusai az Európai Központi Bank és az Európai Bizottság jogi aktusainak minősültek, amelyeknek a Szerződésnek és az Európai Unió jegyzőkönyveinek, valamint a másodlagos jognak megfelelően kellett volna eljárniuk.

Következésképpen a Törvényszék nem vizsgálta érdemben a fellebbező érveit és ügyét, ekként pedig tévesen utasította el a megsemmisítésre irányuló keresetet.

4. Amennyiben a Bíróság helyt ad a jelen fellebbezésnek, nem szabad a fellebbezőt sem a jelen eljárással, sem pedig az elsőfokú eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére köteleznie.

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2015. március 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Nokia Italia SpA és társai kontra Ministero per i beni e le attività culturali (Mibac) és társai

(C-110/15. sz. ügy)

(2015/C 178/07)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperesek: Nokia Italia SpA, Hewlett-Packard Italiana srl, Telecom Italia SpA, Samsung Electronics Italia SpA, Dell SpA, Fastweb SpA, Sony Mobile Communications Italy SpA, Wind Telecomunicazioni SpA

Alperesek: Ministero per i beni e le attività culturali (Mibac), Società italiana degli autori ed editori (Siae), Istituto per la tutela dei diritti degli artisti interpreti esecutori (Imaie) en liquidation, Associazione nazionale industrie cinematografiche audiovisive e multimediali (Anica) et Associazione produttori televisivi (Apt)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e a közösségi joggal – és különösen a 2001/29/EK irányelv⁽¹⁾ (31) preambulumbekkezdésével és 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjával – az olyan nemzeti szabályozás (konkrétan az olasz LDA-nak [(a szerzői jogról szóló törvény)] a 2009. december 30-i [miniszteri rendelet] 4. cikkével összefüggésben értelmezett 71e. cikke), amely előírja, hogy a magáncélú másolat céljától nyilvánvalóan eltérő célokból – vagyis kizárólag üzleti célú felhasználás céljából – megvásárolt adathordozók és készülékek esetén a díj alóli „előzetes” mentesség feltételeinek meghatározása az általános rendelkezések és a SIAE [(olasz szerzői jogvédő hivatal)], valamint a díjazás megfizetésére kötelezett jogalanyok, illetve azok szakmai egyesületei közötti egyenlő bánásmód bármely biztosítékának hiányában magánjellegű, illetve „szabad tárgyalások” körébe tartozik, különös tekintettel az említett 4. cikkben foglalt „alkalmazási jegyzőkönyvekre”?